

Mál nr. 233/2008

M og

Vátryggingafélagið V v fjölskyldutryggingar

Krafa um bætur vegna slyss sem maður varð fyrir í fótbolta þ.15.7.2003.

Gögn.

1. Málskot móttekið þ. 3.11.2008 ásamt fylgiskjöllum 1-9.
2. Bréf V dags. 24.11.2008 ásamt fylgiskjöllum 1-3.
3. Bréf lögmanns M dags. 1.12.2008 ásamt fylgiskjöllum 1-4.

Málsatvik.

M slasaðist í fótboltaleik þegar hann lenti illa á vinstra olnboga eða eins og lýst er í skýrslu Vinnueftirlits ríkisins að M hefði lent á bakinu með vinstri hönd undir sér. Móðir M tryggði fjölskyldu sína frítímaslysatryggingu hjá V. M krefst bóta úr framangreindri tryggingu. V hafnar bótaábyrgð á þeim forsendum að skv 4.gr. vátryggingarskilmála skuli örorka metin ekki síðar en þremur árum eftir slysið, en liðið hafi meir en þrjú ár frá því að slysið varð þar til örorka var metin. Þá vísar V til dóms Hæstaréttar í málinu nr. 22/2004 sem V segir sambærilegt því sem hér ræðir um. V segir skilmála vátryggingarinnar um tímafresti fortakslausa. Lögmaður M vísar til þess að vátryggingafélög hafi ákveðna leiðbeiningaskyldu gagnvart tjónþolum en reglur um tilkynningu hafi tómlætisáhrif en varði ekki fyrningu. Kröfur eins og sú sem hér ræðir um fyrnist á 4 árum frá því að tjónþoli gerði sér grein fyrir kröfu sinni. Í því sambandi vísar lögmaður M til fyrningarreglna 29.gr. laga um vátryggingasamninga nr. 20/1954 þar sem segir að kröfur sem rísa af vátryggingasamningi fyrnist á 4 árum frá lokum almanaksárs er kröfuhafi fékk vitneskju um kröfu sína og átti þess kost að leita fullnustu hennar. Lögmaður M bendir einnig á að skv vottorði tveggja lækna sem lögð hafi verið fram í málinu þá sé M ekki búinn að ná sér af áverkunum í febrúar 2008. Lögmaður M leggur fram læknisvottorð frá því í nóvember 2008.

Álit.

Ekki er ágreiningur um að M hafi orðið fyrir því tjóni sem að ofan greinir. Þá verður ekki annað séð en að V telji að fjölskyldutrygging sú sem um ræðir í málinu taki til tjóns M en hann eigi ekki rétt á bótum þar sem að meir en þrjú ár liðu frá því að slysið varð þar til að örorka var metin og vísar V til skilmála vátryggingasamnings í því sambandi. M virðist hafa leitað til l Örorkumat tveggja lækna liggja fyrir frá því í nóvember 2008 rúmum 5 árum eftir slysið varð. Ljóst er að krafa M er ekki fyrnd samkvæmt 29.gr. laga nr. 20/1954 um vátryggingasamninga sbr. Nú 52.gr laga um vátryggingasamninga nr. 30/2004. Ekki er á það fallist með V að unnt sé að túlka ákvæði vátryggingaskilmála þeirra sem V vísar í með þeim hætti að bótskylda M falli niður. Þannig geta ákvæði í vátryggingaskilmálum ekki eins og hér stendur á gengið framar fyrningarreglum laga um vátryggingasamninga. M á því rétt á bótum úr fjölskyldutryggingu hjá V.

Niðurstaða.

Má rétt á bótum úr fjölskyldutryggingu hjá V.

Reykjavík 2008.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.